

heffing om die reden niet mogelijk was en dat de eigen middelen bijgevolg niet ter beschikking van de Commissie konden worden gesteld.

- (¹) Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek en de aanpassing van de Verdragen (PB 1985, L 302, blz. 23).
- (²) Besluit 85/257/EEG, Euratom van de Raad van 7 mei 1985 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 302, blz. 15).
- (³) Verordening (EEG) nr. 579/86 van de Commissie van 28 februari 1986 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen inzake de op 1 maart 1986 in Spanje en in Portugal aanwezige voorraden van producten uit de sector suiker (PB L 57, blz. 21).
- (⁴) Verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide (PB L 197, blz. 1).
- (⁵) Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 155, blz. 1).
- (⁶) Beschikking van 30 oktober 2001, William Hinton & Sons (C-30/00, Jurispr. blz. I-7511).
- (⁷) Verordening (EEG) nr. 2670/81 van de Commissie van 14 september 1981 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de productie buiten de quota in de sector suiker (PB L 262, blz. 14).
- (⁸) Verordening (EEG) nr. 3771/85 van de Raad van 20 december 1985 inzake de voorraden landbouwproducten in Portugal (PB L 362, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank van Koophandel te Gent (België) op 19 juli 2012 — Euronics Belgium CVBA tegen Kamera Express BV & Kamera Express Belgium BVBA

(Zaak C-343/12)

(2012/C 303/28)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank van Koophandel te Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Euronics Belgium CVBA

Verweersters: Kamera Express BV,

Kamera Express Belgium BVBA

Prejudiciële vragen

Is artikel 101 van de wet betreffende de marktpraktijken en consumentenbescherming dat onder meer de consumentenbelangen beoogt te beschermen en als volgt luidt „Art. 101.§ 1. Het is elke onderneming verboden goederen met verlies te koop aan te bieden of te verkopen.

Als een verkoop met verlies wordt beschouwd, elke verkoop tegen een prijs die niet ten minste gelijk is aan de prijs waartegen de onderneming het goed heeft gekocht of die de onderneming zou moeten betalen bij herbevoorrading, na aftrek van eventueel toegekende en definitief verworven kortingen. Om uit te maken of er verkoop met verlies is, wordt geen rekening gehouden met kortingen die, al dan niet uitsluitend, toegekend worden in ruil voor verbintenissen van de onderneming andere dan de aankoop van goederen.” strijdig met de Europese richtlijn 2005/29/EG (¹) waar het de verkoop met verlies verbiedt terwijl de Europese richtlijn dergelijke verkooppraktijk schijnbaar niet verbiedt en de Belgische wet mogelijk strenger is dan wat de Europese richtlijn voorziet en wat verboden is door artikel 4 van de Europese richtlijn 2005/29/EG.

- (¹) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22).

Hogere voorziening ingesteld op 24 juli 2012 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 4 mei 2012 in zaak T-529/09, Sophie in 't Veld/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: P. Berman, B. Driessen, C. Fekete, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Sophie in 't Veld, Europese Commissie

Conclusies

— het bestreden arrest van het Gerecht vernietigen;

— het beroep zelf afdoen;

en

— verzoekster in zaak T-529/09 verwijzen in de kosten die de Raad in die zaak en in de onderhavige zaak heeft gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening betreft de uitlegging van de uitzonderingen betreffende de bescherming van het openbaar belang inzake internationale betrekkingen en de bescherming van juridische adviezen. Deze uitzonderingen zijn neergelegd in een onvoorwaardelijke uitzondering op het recht op toegang van het publiek in artikel 4, lid 1, sub a, derde streepje, respectievelijk in een voorwaardelijke uitzondering op het recht op toegang van het publiek in artikel 4, lid 2, tweede streepje, van de verordening (¹).

De Raad voert aan dat het Gerecht bij de uitlegging van deze uitzonderingen vier fouten heeft begaan.

Ten eerste heeft het Gerecht ten onrechte geoordeeld dat onenigheid over de keuze van een rechtsgrondslag de belangen van de EU inzake internationale betrekkingen niet kan ondermijnen (**eerste onderdeel van het eerste middel**). Meningsverschillen tussen de instellingen over de bevoegdheid van de Unie en over de keuze van de rechtsgrondslag zijn nauw verbonden met meningsverschillen over de inhoud van internationale overeenkomsten. Meningsverschillen tussen de instellingen over de bevoegdheid kunnen bovendien de onderhandelingspositie van de EU beïnvloeden, haar geloofwaardigheid als onderhandelingspartner aantasten en de uitkomst van de onderhandelingen op het spel zetten.

Ten tweede heeft het Gerecht het verkeerde toetsingscriterium gebruikt en zijn eigen beoordeling van het belang van het document voor internationale betrekkingen in de plaats gesteld van die van de Raad (**tweede onderdeel van het eerste middel**). Met betrekking tot de bescherming van het openbaar belang inzake internationale betrekkingen, is het criterium voor toetsing een criterium dat de instelling een „ruime discretionaire bevoegdheid” verleent veeleer dan een criterium dat vereist dat „specifieke en concrete” schade wordt aangetoond. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een volledige toetsing te verrichten van de redenen van de Raad aan de hand van het vereiste van „specifieke en concrete” schade en heeft aldus zijn eigen beoordeling van de gevolgen van de openbaarmaking van het document op het vlak van het buitenlandbeleid in de plaats gesteld van die van de Raad.

Ten derde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de gevoelige inhoud van het gevraagde juridische advies en evenmin met de specifieke omstandigheden die zich voordeden op het moment dat om toegang werd verzocht (**eerste onderdeel van het tweede middel**). Het onderwerp waarop het juridische advies betrekking heeft, betreft gevoelige internationale onderhandelingen die nog steeds aan de gang waren op het ogenblik dat om toegang werd verzocht, waarbij wezenlijke belangen op het vlak van transatlantische samenwerking inzake het voorkomen en bestrijden van terrorisme en terrorismefinanciering op het spel stonden en onenigheid tussen de instellingen bestond over de keuze van de rechtsgrondslag, waarop het juridische advies betrekking heeft. Het Gerecht heeft deze specifieke kenmerken van het juridische advies verwaarloosd.

Ten slotte heeft het Gerecht ten onrechte de onderhandeling en de sluiting van een internationale overeenkomst gelijkgesteld met de wetgevende handelingen van de instellingen bij de toepassing van de doorslaggevende toets van het „openbaar belang” (**tweede onderdeel van het tweede middel**). Aldus heeft het Gerecht geen rekening gehouden met de belangrijke verschillen tussen de onderhandelingen over internationale overeenkomsten, waarbij deelname van het publiek, gelet op de strategische en tactische belangen die op het spel staan, noodzakelijkerwijs beperkt is, en de sluiting en de omzetting van dergelijke overeenkomsten.

(¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona (Spanje) op 1 augustus 2012 — Miguel Fradera Torredemer en andere/Corporación Uniland, S.A.

(Zaak C-364/12)

(2012/C 303/30)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen en Alicia Fradera Torredemer

Verwerende partij: Corporación Uniland, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is een regeling zoals die betreffende de tarieven van „procuradores” (procureurs), namelijk koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003, op grond waarvan voor hun vergoeding een tariefregeling of tabel wordt gehanteerd met minima die slechts met 12 % kunnen worden verhoogd of verlaagd, en waarbij de autoriteiten van de lidstaat, daaronder begrepen rechterlijke instanties, niet daadwerkelijk de mogelijkheid hebben om in geval van uitzonderlijke omstandigheden van de minimumbedragen in de wettelijke tabel af te wijken, verenigbaar met artikel 101 VWEU (oud artikel 81 EG juncto artikel 10 [EG]) en artikel 4, lid 3, VEU?
- 2) Kan voor de toepassing van de betrokken tariefregeling zonder dat de daarin vastgestelde minimumbedragen hoeven te worden toegepast, als uitzonderlijke omstandigheden worden aangemerkt het feit dat de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden in geen verhouding staan tot het bedrag aan honoraria dat volgens de tabel of tariefregeling dient te worden betaald?
- 3) Is de regelgeving met betrekking tot de tarieven van procureurs, namelijk koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003, verenigbaar met artikel 56 VWEU (oud artikel 49 [EG])?
- 4) Voldoet deze regeling aan de in artikel 15, lid 3, van richtlijn 2006/123/EG (¹) genoemde eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid?
- 5) Omvat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waarin het recht op een eerlijk proces is neergelegd, het recht om doeltreffend op te komen tegen het bedrag waarop het honorarium van de procureur wordt vastgesteld, wanneer dit onevenredig hoog is en niet beantwoordt aan de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden?